

kamp for at indføre Juni-Grundloven. Helt anderledes vil Sagen stille sig under en anden Regering. Det er min Tro, at Forslagene om den lille Grundlovsforandring, baade det fra Delegationspartierne og det fra Højre, ville have al mulig Udsigt til at komme til Landstinget, saaledes at der kunde optages en Forhandling derom, for saa vidt ikke den Regering, der skulde lede denne Forhandling, paa Forhaand havde stillet sig i skarp Modstrid til Landstinget og de konservative Partier. Jeg tror derfor ikke, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg) har nogen som helst Grund til at paastaa eller Ret i, at den lille Grundlovsændring vil have lige saa stor Vanskelighed ved at komme frem som den store. Det har den naturligvis ikke. Den har Vanskelighed ved at komme frem, ført frem af en Regering, der paa Forhaand har spærret Vejen, men ingen ved jo, om det ikke var muligt for en anden Regering at føre denne lille Grundlovsændring og dermed Valgkredsreformen igennem. Den nuværende Regering kan ikke, den har lukket af for sig selv fra Begyndelsen af.

Maa jeg have Lov til ganske kort at strejfe de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), uden dog at komme nærmere ind paa dem af forskellige Grunde, navnlig fordi den højtærede Formand ikke tillader det. Men jeg maa dog have Lov til at sige, at jeg finder dem meget ulogiske. Det ærede Medlem begyndte med at sige, at det afgørende for ham var, at vi nu tage en Forhandling op med Landstinget. Senere erklærede det ærede Medlem, at han i Lørdags havde været udelukket fra at stemme for den foreslaaede Dagsorden, fordi den i sig havde to Ord: Juni-Grundlovens Aand. Paa samme Tid bebrejdede det ærede Medlem andre konservative, at de ikke ville tage Forhandlingen op med den nuværende høje Regering om et Forslag, der er en ren Afskrift af Juni-Grundloven. I det ene Tilfælde stemte det ærede Medlem mod en Dagsorden, fordi den indeholdt to Ord: Juni-Grundlovens Aand, og i det andet Tilfælde bebrejder han os, at vi ikke ville forhandle med den højtærede Regering om Juni-Grundlovsforslaget. Jeg kan ikke se Logikken deri, navnlig ikke overfor en Regering, der paa Forhaand har erklæret ikke at ville tage en Forhandling op. Det ærede Medlem sagde, at han havde endog hørt, at der var konservative Medlemmer af dette Ting, der havde

tænkt sig Muligheden af at kunne stemme for Dagsordenen. Jeg skal ikke udtale mig nærmere derom, men jeg vil dog sige, at jeg synes, at det var meget lettere for konservative Medlemmer at stemme for en Dagsorden, der kun har de to Ord: Juni-Grundlovens Aand, og som bagved sig har et Parti, der har erklæret, at det baade om Spørgsmaalet de kongevalgte og om selve Forfatningsændringen vil optage en Forhandling med det andet Ting, fremfor at erklære sig villige til at forhandle med en Regering, der paa Grundlag af et Forslag om Juni-Grundloven kun vil gaa Kampens og ikke Forhandlingens Vej. Det ærede Medlem sagde, at han saa let kunde stemme mod den Dagsorden, fordi han vilde optage en Forhandling med den nuværende høje Regering, men senere erklærede det ærede Medlem, at han af denne Regering havde faaet en Næsestyver. Jeg vil meget hellere forhandle med et Parti, som ikke giver mig Næsestyvere, men erklærer, at de ville forhandle med mig, end jeg paa ny vil tilbyde en Regering, hos hvem jeg har faaet Næsestyvere, en ny Forhandling. Det er det, det ærede Medlem har gjort.

Det ærede Medlem siger endvidere, at om nogle faa Aar vil Højre tage Forhandlingen om en Grundlovsændring op. Det haaber jeg ogsaa. Der er jo faldet enslydende Udtalelser om den foreliggende Sag. Der faldt i Fredericia fra Føreren for det frikonservative Parti en Udtalelse om, at man kunde tage en Forhandling op om en Udvidelse og Forandring af den nuværende Landstingsvalgmaade. Det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) har erklæret, at denne Forhandling kun maatte føres under urbane Former ved gensidig Imødekommen, at man maatte forhandle sig til Rette mellem de to Ting for at undgaa en ny Forfatningskamp. Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) har i Tim udtalt, at Juni-Grundlovens Aand netop var Forhandlingens Vej. Der foreligger altsaa ganske enslydende Udtalelser fra konservativ Side og fra Delegationspartiernes Side, og derfor kan man, synes jeg, udmærket tage en Forhandling op om den lille Grundlovsændring. Der vil selvfølgelig ikke fra nogen Side indenfor det konservative Parti blive erklæret, at vi ikke ville gaa Forhandlingens Vej. Derfor kan der haabes paa et Reusltat derigennem. Men det kan man ikke med en Regering, der paa Forhaand erklærer, at den vil gaa Grundlovsbrudets Vej ved den lille Grundlovsændring og Kampens Vej, hvis vi skulle